

tiden har været omtalt til Biskopperne i Sjælland og Fyen, hos hvem det syntes at finde An-
 klang, det andet, om Valg af en Præst for hvert Provsti til, foruden Provsterne, at be-
 handle og afstemme om, hvad der forelægges Landemoderne til Betænkning, tid-
 ligere i en Betænkning herfra har været forelagt Ministeriet. Og jeg maa fremdeles fast-
 holde dem begge, thi endt jeg heelt vel indseer, at de for 4 å 6 Aar siden, da de fremkom,
 havde bethydet mere end nu, det sidstnævnte Forslag stoffet Landemods-Udtalelser, der stillede sig
 mindre negativt til Tidens Bevægelser, mere tilbydende en Regjering nogen Bistand til befin-
 dige og betimelige Endringer, det førstommelte støttet Biskopper og Ministerium ved Fjer-
 nelse af anstødelige Præster og modvirket omsnigende, overdrevene Klager over hele Standens
 Fordærvelse. Netop her er jeg imidlertid ved, hvad der ikke saaledes ved Landemodet af mig
 burde fremhæves, Trangen til, at der af Regjeringen offentlig vedvarende, eller rettere
 gjentagende; og ved enhver passende Leilighed, (næppe maaskee dog, som sidst i 1864, i Anled-
 ning af de mange vacante Slesvigste Præster) maatte mindes om og drives paa, at Cir-
 culairet af 6te September 1856 vistnok ogsaa havde en vis-veiblikkelig Tilstand til Grundlag,
 men at man hverken betvivlede hifi og her vedvarende Forholds Tilstedeværelse, der gjorde dets
 fortsatte Anvendelse nødvendig, eller, indtil en bedre Form kunde tilveiebringes, paa nogen
 Maade vilde lade dets Anvendelse gaae istaae. Allerede i og for sig vilde en saadan offentlig
 Udtalelse formeentligen have Meget at bethyde deels til at forvisse Befolkningen og navnlig
 de religiøse Opvakte om, at Kirkebestyrelsen stadigen holdt Nie med dette vigtige Forhold, deels
 ved at forurolige og vække de ligegyldige, ubuelige eller anstødelige Præster, saa de enten bleve
 forsigtigere og virksomere eller vel endog selv greb efter den tilbudne Bistand eller Entle-
 digelse. Men dertil kommer, at uidentviol mangen Biskop, ligesom i alt Fald han i Aalborg,
 vilde gaaet mere eftertrykkelig tilbærks ved Benyttelsen af det nævnte Circulaire og sine Ind-
 stillinger i Henhold til samme, naar han havde haft en sliq fornyet Erindring at henvise til
 og deri ogsaa Sikkerhed for, at han ikke maatte befrygte muligen at blive desavoueret og der-
 ved svækket i den moralske Indflydelse, han ellers endnu kunde have paa Præster og Menig-
 heder. At det ved Siden heraf endnu har været og er ønskeligt, om der maatte forekomme
 temmelig hyppige Omordninger, hvorved store, besværlige, og store, rigtlønnede, Kald deeltet
 eller forshuedes med residerende eller Prolococapellaner, saa Misundelsen over „Præster med
 Ministergage“ kunde standses, Befolkningen blive bedre betjent og, tildeels endog inden Sognet, have
 Valg imellem forskellige theologiske Retninger, og de mange Candidater faae nogen Udsigt til
 Virksomhed — skal jeg endnu tillade mig at fremhæve, særligen bemærkende, at allerede et
 Circulaire fra Ministeriet med Opfordring for Biskopperne at virke i den Retning, navnlig
 ogsaa ved Forslag itide, o: inden Vacance i deslige Embeder er indtraadt, muligen ogsaa endnu
 turde virke beroligende paa Stemningen i adskillige Egne og Kredse.

3) Om Kirkeforfatnings-Spørgsmaalet og Grundlovens § 75 har jeg Intet særligen
 at yttre. Thi det vil dog uidentviol enhver Regjering ville — og forhaabentligen kunne —
 fastholde, at, Paragraphens „Lov“ maa nu være at forstaae om een altomfattende eller om
 flere enkelte Love, saa skal der være Sammenhæng og Conseqvents deri, og at dette ikke kan
 ventes naaet uden omfattende og grundig Revision af, hvad der endnu gjælder for og
 i Folkekirken, samt Forberedelse af det Nye — begge Dele igjennem en dertil kaldet
 Forsamling af Sagkyndige.

Aalborg Bispeembede den 21de August 1867.

Allerærbødigst

P. Chr. Kierkegaard.

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.